

Utajované pokusy s LSD na lidech

V únoru roku 2010 obdržel americký *Bureau of Intelligence and Research* (Úřad pro zpravodajské informace a výzkum – zpravodajská služba amerického ministerstva zahraničí) dopis s delikátním dotazem. List přišel z Francie a neposlal ho jen tak někdo, ale jistý Erard Corbin de Mangoux. Toto jméno se neobjevuje běžně ve zprávách a má to svůj důvod. Pan de Mangoux je totiž ředitelem francouzské tajné služby DGSE (*Direktion Générale de la Sécurité Extérieure*). Zajímá se o případ starý několik desítek let.

Konkrétně se jednalo o záhadné události, jež se odehrály ve francouzské vesnici *Pont-Saint-Esprit* (Most svatého Duchá). Vzhledem k tomu, co se tam roku 1951 dělo, je tento název téměř cynicky dvojsmyslný. Šéf francouzské tajné služby se pustil do vyšetřování dávno zapomenutého hromadného přeludu. Téměř 500 obyvatel idylické obce se tehdy stalo obětí halucinací.

Co s tím však měla společného americká tajná služba nebo dokonce vláda? Zřejmě mnoho! Tehdejší tragické události opětovně oživila kniha H. P. Albarelliho, která vyšla 24. ledna 2010. Investigativní spisovatel Albarelli tvrdí, že dosud nevysvětlitelné vidiny byly vyvolány tajnými pokusy organizovanými vládou Spojených států. Titul publikace zní: *Osudová chyba: Vražda Franka Olsona a experimenty CIA v době studené války*.

O knize se dozvěděl francouzský nejvyšší zpravodajec a vyžádal si od americké strany patřičné informace. Událost přerostla v politický skandál, který může narušit vztahy mezi USA a Francií. Vznesená obvinění jsou závažná a indicie hovoří jasnou řečí.

Mnohé nasvědčuje tomu, že americká vláda před více než padesáti lety prováděla podivné pokusy na občanech cizího státu. Pět lidí během nich zemřelo.

Začátek děje jako by vypadl z hororového filmu: 16. srpna 1951 byli obyvatelé *Pont-Saint-Esprit* zachvázeni strašlivými halucinacemi. Měli dojem, že je pronásledují děsivá zvířata a všude kolem zuří oheň. Lidé křičeli strachy a měli pocit, že se jim mozky mění v roztavené olovo. „Viděli“, jak jim z těl vyrůstají červené květy. Jistý muž se domníval, že mu srdce vypadlo z rány na noze. Další hlasitě vykřikl: „Jsem letadlo!“ a poté vyskočil z druhého patra. Se zlomenýma nohama se odvrátil o padesát metrů dál a pak zůstal ležet. Jedenáctiletý chlapec se pokusil zardousit svou babičku a další z obyvatel se chtěl utopit, protože mu prý vnitřnosti požírali hadi. Jedna děsivá scéna střídala druhou.

Za původce oněch halucinací nebyla pochopitelně označena americká armáda ani CIA, ale otrava námelem. Lidé prý snědli chleba s touto rozemletou cizopasnou houbou, která vyvolává změny vědomí. Také se povíдалo o kletbě a podobných věcech.

Další možností ve hře byla otrava rtutí. Spisovatel Albarelli však získal jiné informace. Podle něj se nejednalo o nešťastnou náhodu, ale o chladně promyšlenou akci tajných služeb. Albarelli si promluvil se dvěma bývalými zpravodajci, kteří si na vše dobře pamatovali. Po korejské válce prý Američané zahájili velký výzkumný program, zaměřený na manipulaci s vědomím zajatců a nepřátelských vojáků. Projekt byl nechvalně znám pod názvem MKULTRA. Mnohé jeho detaily podléhají dodnes utajení. Jako již mnohokrát, i v tomto případě vedou stopy do jednoho z nejzáhadnějších výzkumných zařízení USA – do mnoha pověstmi opředeného *Fort Detricku* ve státě Maryland. Právě na jeho pozemcích se nachází laboratoř, v níž se pracuje na vývoji biochemických zbraní. Tamní vědci prý poskytl tajným službám drogu LSD, kterou agenti rozprášili do vzduchu a čekali, co to s nic netušícími lidmi udělá. Nejdůležitější dokument, odhalující pozadí příčin hromadných halucinací v *Pont-Saint-Esprit*, pocházel ze samotného Bílého domu. Byl předán tzv. Rockefellerově komisi, která v roce 1975 vyšetřovala podivné aktivity CIA. Ukázalo se, že američtí zpravodajci najali několik francouzských státních příslušníků a poslali je do *Pont-Saint-Esprit*. **Určité části projektu zkoumajícího účinky LSD se odehrávaly přímo v USA – droga byla mezi lety 1953 – 1965 podávána přibližně 5 700 nic netušícím vojákům.**

Albarelli tvrdí, že vědci, kteří nabídli alternativní „námelové“ vysvětlení jihofrancouzských událostí, pracovali pro farmaceutický koncern *Sandoz*. Právě odsud dostávaly americká armáda i CIA drogu LSD. Prý na výzkumné účely. Chemická látka poskytovaná pod touto nevěnně znějící záminkou ve skutečnosti sloužila ke zločinu!

Spisovatel se odvolává na informace amerického ministerstva spravedlnosti, které má samo také pár kostlivců ve skříních. *Sandoz* americkou vládu přesvědčoval o tom, že LSD by mohlo být skvělou tajnou zbraní. Již malé dávky by mohly vyřadit z bojové činnosti celé armády. **LSD lze rozstříkavat do vzduchu anebo přimísit do pitné vody. Tajné služby dokonce uvažovaly o tom, že k pokusu „vyžijí“ nějaké větší americké město a LSD vpraví do jeho vodovodní sou-**

stavy. Po úmrtích nevinných Francouzů byl tento plán odvolán. Jak humánní! Ovšem i nadále byly drogy podávány nejen oněm zmíněným 5 700 vojákům, ale také pacientům nemocnic a studentům.

Hororům ještě není konec. Dva bývalí pracovníci CIA, s nimiž Albarelli hovořil, byli kolegy dr. Franka Olsona, jehož jméno se objevuje v názvu Albarelliho knihy z roku 2010. Dr. Olson pracoval jako vedoucí biochemik přísné tajné laboratoře v marylandském *Fort Detricku*. Dlouhou dobu nikdo netušil, že tento muž musel vést dvojí život. I jeho nejbližší se o tom dozvěděli až v roce 1975, kdy byly vyšetřovány nelegální aktivity CIA. Dr. Olson vyskočil pouhé dva roky po událostech z *Pont-Saint-Esprit* z 13. patra newyorského hotelu *Statler*. Údajně trpěl depresemi, a proto spáchal sebevraždu.

Vynikající vědec Olson pracoval na mnoha tajných projektech. Zdá se, že si zachoval svědomí, nebyl ochoten úplně ke všemu, a proto začal představovat bezpečnostní riziko. Při důvěrném pohovoru s psychiatrem Williamem Sargentem, poradcem britské tajné služby, se Olson zmínil o experimentech, na nichž se podílel. Podle svých slov byl svědkem strašlivých věcí, které se údajně odehrávaly i v britské laboratoři v *Port Downu*, kde se vyvíjely biologické zbraně. Olson se během rozhovoru dopustil osudové chyby. Vyjádřil totiž pochybnosti o smysluplnosti pokusů a označil je za strašlivé a nemorální. A to byl smrtelný hřích.

Informace o Olsonově nespolehlivosti se neutajily, a to stálo Olsona život. Dne 19. listopadu 1953 se konala tajná porada vědců z *Camp Detricku*, jak se tehdy ono zařízení jmenovalo, s lidmi od CIA. Společnost se sešla na osamělé usedlosti *Deep Creek Lodge* na marylandském venkově. Přítomen byl i chemik CIA Sidney Gottlieb. A právě on nasypal dávku LSD do sklenice dr. Olsona. Pomocí drogy pravdy mělo být zjištěno, co všechno vědec ví. Poté zřejmě bylo rozhodnuto o jeho osudu. V následujících týdnech byl Olson podrobován psychologickému zkoumání a zřejmě mu byly podávány další drogy. Pozemská pouť Franka Olsona se uzavřela 28. listopadu 1953. Se zlamanými údy dopadl na dlažbu před vchodem hotelu *Stadler*. Lékařská pomoc už nebyla možná.

Andreas von Rétyi v knize BEZ CENZURY!

Co massmédia zamlčují.

Vydalo ji nakladatelství *Dialog*,
Markova 3, 460 14 Liberec 14,
tel.: 485 121 610,
e-mail: knihy@dialog-lbc.cz